

For Kristeligt Folkeparti er der dog stadig væk et problem, og det er, at der ikke skelnes mellem de mange forskellige alternative behandlingsformer. Som det fremgår af skemaet på forslagens side 2 skelnes der ikke mellem f.eks. massage, healing, magnetiske strygninger, naturmedicin osv.

Beslutningsforslaget lægger op til øget åbenhed over for nye eller alternative behandlingsformer. Det kan være meget godt, men man skal ikke glemme, at den udbredte skepsis i mange tilfælde kan være både sund og særdeles velgrundet. Derfor er der brug for en grundig sortering, så behandlingsformer uden nogen påviselig effekt afvises.

For det andet mangler der i beslutningsforslaget konkret dokumentation for, at de forskellige alternative behandlingsformer virker. Der henvises flere steder til positive resultater i udlandet. Vi var jo med Sundhedsudvalget i Kina sidste år og så, hvordan bl.a. naturmedicin, teer osv. virkede, og det havde man et godt indtryk af. Men vi er nødt til at sortere i de forskellige former for behandling.

Sammenfattende må man, så vidt jeg kan se, derfor også være varsom med at etablere en registreringsordning. For selv om det i beslutningsforslaget understreges, at der ikke med en sådan ordning kan gives nogen offentlig garanti for den alternative behandlings effektivitet og virkning, vil en sådan ordning utvivlsomt give borgerne en fornemmelse af, at staten er garant for en god og troværdig behandlingsform, altså en blåstempling. Der bør stilles krav, der bør stilles betingelser for at blive registreret osv., og det ser vi ikke i forslaget.

Desuden antydes det flere steder, at registreringsordningen er et første skridt hen imod en ligestilling af alternative og traditionelle videnskabeligt baserede behandlingsformer. Det ville jeg være forsigtig med, for noget af det er seriøst og virker, det ved vi, men andet er mildest talt virkningsløst.

Vi har jo her i Danmark fået etableret et Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling, og jeg synes, vi skal lade det center indsamle viden på området og forsøge at skille skidt fra kanel, humbug fra seriositet. Vi ønsker i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side ikke at medvirke til at blåstempe en gruppe alternative behandlere, så længe vi ikke ved præcis, hvad det er, vi skal vide for at kunne give befolkningen sikkerhed for, at en behandling er fagligt i orden.

Så Kristeligt Folkeparti kan ikke stemme for forslaget.

Kl. 15.25

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Birthe Skaarup.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg siger tak for debatten, som jeg synes har været overvejende positiv.

Hvorfor er Dansk Folkeparti så kommet med det her forslag? Det er vi, fordi vi godt kunne tænke os at komme lidt videre i debatten om alternativ behandling her i landet.

Der er ingen tvivl om, at det har taget en positiv drejning, og der er heller ikke nogen tvivl om, at ethvert parti her op til valgkampen havde det som tema i deres valgprogram.

Dansk Folkeparti har som sagt tidligere fremsat et forslag om autorisation af alternative behandlere, som ikke fandt tilslutning.

Hver for sig yder faggrupperne af forskellige alternative behandlere et værdifuldt stykke arbejde til gavn for den enkelte patient og til gavn for den generelle oplysning om sundhed og sygdom.

Men det her forslag skal også ses som et bidrag til at sikre, at befolkningen i fremtiden kan få mest mulig gavn af de alternative behandlingsformer, idet registreringsordningen skal sikre, at det enorme marked af udbydere inden for alternativ behandling vil være lettere at overskue for brugerne, samtidig med at det skal give patienterne en højere grad af sikkerhed for, at en registreret alternativ behandler har gennemgået en veldefineret uddannelse, besidder faglige kvalifikationer, og at vedkommende overholder den pågældende brancheorganisations relevante kvalitetsmæssige og etiske krav.

Mange andre lande her i Europa er nået længere, end vi er i Danmark, bl.a. Norge, Sverige, Tyskland og England og sågar Israel. I nogle af disse lande arbejder de alternative behandlere og læger endog sammen dør om dør i den almindelige daglige lægebehandling.

Vi ved også, at WHO har opridset mere end 40 tilstande, hvor eksempelvis akupunktur kan anvendes, både når det står alene eller i forbindelse med anden behandling.

I den tidligere regering opfordrede den daværende socialdemokratiske sundhedsminister, Sonja Mikkelsen, endog til, at landets hospitaler skulle efterkomme og respektere patienternes